

Clubdag Regio Noord

Gas geven in

Tekst: Jan Smit

Fotografie: Ary Kraaijeveld

‘Er gaat niets boven Groningen’, alle reden dus om met de club een mooie rit door het noorden te rijden. In Garnwerd bij Café-Restaurant Hammingh werden we zondag 24 juni jl. warm onthaald met koffie en gebak. De eerste MBCN'ers parkeerden hun auto's al iets na tien en rond half elf was de hele club compleet. Nou ja, de hele club: zeg maar vijftien Mercedes-Benz'en. Na het uitreiken van de routeboeken en de rallybordjes kon iedereen aan de rit beginnen. Op dat moment begon het juist een beetje te mot-regenen en die regen is eigenlijk de hele dag gebleven.

Al rijdend door de provincie met zijn piepkleine dorpjes en gigantisch grote boerderijen, bijna kastelen, is goed het grote verschil tussen arm en rijk te zien. Het is dan ook nog niet zo erg lang geleden dat in sommige voortuintjes aardappelen werden verbouwd omdat de grond immers iets moest opbrengen om de winter door te komen. De uitgestrekte velden met tarwe, gerst, aardappelen en suikerbieten lijken wel eindeloos door te gaan. De route voert ons langs kronkelende smalle wegen en een dijkdoorgang naar Pieterburen. Het is wel bijzonder om te zien dat de smalle wegen vaak zonder hekken overgaan in het erf van een boerderij, de boer kan zo zijn schuur inrijden. Het achterste deel van de boerderij wordt ook wel 'achtereind' genoemd terwijl het voorste deel, u raadt het al, ook wel 'vooreind' genoemd wordt.

Bij Restaurant Waddengenot, de lunchlocatie in Pieterburen, is het prima vertoeven met soep en kroketten. Hier is tevens het startpunt van het Pieterpad, maar iedereen koos er toch maar

voor om met de 'ster', al dan niet met de verwarming een klein beetje aan, de route te vervolgen. Tijdens de tweede etappe ontmoetten we een andere toerclub met veel verschillende merken

Groningen

auto's. De laatste auto had een aangekoppelde autoambulance. Dat kennen wij toch eigenlijk niet. Wat opvalt zijn de soms lange straatnamen, we kwamen onder meer de Onderdendamsterweg, Westernielandseweg en de Roodehaansterweg tegen. Het overzichtelijke routeboek voert ons tenslotte naar het eindpunt dat eerder op de dag het beginpunt was. Na 135,5 km gas geven en heel veel kleine regendruppeltjes stapten we weer bij Hammingh binnen, in 'De Doorrit'. De bovenste dwarsbalken van deze originele Groninger boerenschuur heten hanenbalken omdat de hanen daar 's nachts gingen zitten. Die hanenbalken zitten gemonteerd tussen de 'oplangen', ook wel 'juffers' genoemd. Ook nu was het weer goed toeven met bitterballen, uiteraard met Groninger mosterd, en een drankje. Er werd nog gezellig nagepraat terwijl voor de dinergasten het diner werd bereid. Eenmaal buiten was het zo goed als droog en de auto's zagen er iets grijs uit. Niet van ouderdom, maar van de Groningse klei. Me dunkt, na zo'n geslaagde dag, met hier en daar bijzondere details, zoek je toch niets meer boven Groningen? Dank aan de activiteitencommissie!

Koffie, en later bitterballen, onder de hanenbalken van 'De Doorrit'

Nee, mevrouw, 250 SE van Henk en Lia Hasz is niet te koop

W 123-200 1985 met automaat en trekhaak: gelukkig met de M 102-motor met 109 pk

Henk Hasz